

здравословната и морална страна на тая здѣлка, а като всѣка *сдѣлка* — тя трѣбва да бѣде изгодна както за прѣкия ѝ манипулаторъ—емигранта, тъй и за косвенния ѝ операторъ — емиграционната страна. Отъ тукъ и несъвмѣстимостта на *принципа за свободното емигриране* съ не на личността на *цѣлестовобразно, широко уредено и строго санкционирано емиграционно дѣло*.

Въ емиграционнитѣ актове на разнитѣ страни ще се забѣлѣжатъ, редомъ съ въздѣйствиата срѣщу злоупотрѣбленията, внушителни съдѣйствия спроти емигрантитѣ съ огледъ на очакванитѣ облаги. Тукъ сж, прѣди всичко, конвенциитѣ отъ международенъ характеръ, дипломатическата и консулска интервенция, специални паракходни дружества, банкови и спестовни служби, благодѣтелни институти и покровителни общества, информационни бюра и публикаци и т. н. Нека при това, не ни се вижда чудно, че съ истинско емиграционно дѣло се гордѣятъ прѣдимно морскитѣ страни.

Основнитѣ емиграционни законодателства на тия страни сж:

Англия: Act отъ 4 авг. 1855 (все н. с.); допълнителенъ такъвъ отъ 1863 г.

Белия: законъ отъ 14 дек. 1876 г.

Германия: общъ такъвъ нѣма, въпрѣки посочването на чл. 4 отъ конституцията ѝ; всѣко отъ съставнитѣ ѝ правителства създадо свой. Така, Пруския законъ отъ 7 май 1853 г., Хановерския отъ 19 мартъ 1853 г., Баварския отъ 7 юни 1862 г., Бременския отъ 10 юни 1872 г., Хамбургския отъ 14 ян. 1887 г. и т. н.

Франция: декрети по емигрирането въ фр. колонии отъ 27 май 1852 г. и 15 ян. 1855 г., а закона въобще по емиграцията е отъ 18 юли 1860 г.

Италия: законъ отъ 30 дек. 1888 г.; изпълнителенъ правилникъ отъ 10 ян 1889 г. и циркуляръ на М. вото на Вжтрѣш. Дѣла отъ 16 януари 1889 г.

Швеция: кралски указъ отъ 4 юни и 28 ноем 1884 г.

Холандия: законъ отъ 1 юни — 15 юли 1869 год. и указъ отъ 1875 г.
